

[Damsgaard.]

Fiskeribanken har gennem alle de 31 år, hvori den har virket, været en udmærket institution for fiskerierhvervet ved den økonomiske støtte, der herigennem er formidlet til opbygning af fiskerflåden. Noget meget vigtigt for mig er, at banken gennem hele sin levetid praktisk taget ikke har været udsat for tab ved den långivning, den har foretaget. Når man kender fiskerne, så ville jeg heller ikke vente det, men hvor mange banker kan sige det for en periode på godt 30 år? Jeg tror ikke, det er mange. Dette forhold tjener fiskerierhvervet og de enkelte fiskere og da i øvrigt også bankens ledelse til ære og er medvirkende til, at man ser med større velvilje og tillid på fiskeribankens mulighed for en udvidet långivning, end man under andre omstændigheder ville have gjort.

Når jeg tænker tilbage på de mange gange, hvor jeg har været mit partis ordfører ved behandling af love om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v., og hvor jeg ofte har talt om oprettelse af en fiskernes kreditforening, så kan jeg nu kun glæde mig over, at det, der skete ved lovændringen i 1959, i virkeligheden var en imødekommenhed over for mine ønsker, så det i realiteten var en fiskernes kreditforening, vi da fik etableret, ganske vist på en særlig basis, og at dette kreditinstitut for fiskerierhvervet i de forløbne 3 år har virket godt, så vidt jeg ved også til fiskerierhvervets tilfredshed.

Det er jo sådan efter 1959-loven, og det skal ikke ændres nu, at samtlige lån berigtiges i statsgaranterede kasseobligationer udstedt af fiskeribanken. Lånene til nybygning af fiskerkuttere har en løbetid på 15-17 år og lån til motorudskiftning en løbetid på 7 år. Udlånsvilkårene er så vidt jeg ved i dag — det kan rettes af ministeren, hvis ikke det er rigtigt — således, at renten på fiskeribanklånene er 6 pct. og 7 pct. i forskellige serier, og kurserne på kasseobligationer er i øjeblikket henholdsvis 90 $\frac{1}{4}$ og 93 $\frac{1}{4}$. Skal disse vilkår fortsat være gældende? Det går jeg ud fra, men ellers kan jeg blive retledet.

Da kreditinstituttet blev oprettet i 1959, anslog fiskerierhvervets ledende mænd, at det gennemsnitlige årlige udlån ikke kunne sættes til mindre end 14-15 mill. kr. Det

er naturligt nok større i dag, og det er jo også derfor, kapitalen ønskes forhøjet fra de 100 mill. kr. til 150 mill. kr. Kan ministeren oplyse folketinget om, hvor store årlige udlån man venter nu i de kommende år?

Der kan måske være grund til at understrege, at denne lov åbner mulighed for fiskerne til at optage et førsteprioritetslån i bank eller sparekasse, og at de derefter kan få et andetprioritetslån i fiskernes kreditinstitut indtil en samlet belåning af 85 pct. af den godkendte byggesum.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvordan det i praksis er gået med at få kreditinstitutlån overført til en kvalificeret køber ved salg af en belånt kutter. Det har før været et spørgsmål; det kunne have interesse at få det belyst nu.

Jeg vil gerne føje til, også som en anbefaling for de udvidede lånemuligheder for fiskerne, at fiskerierhvervet såvel som andre frie erhverv i vort land jo rammes af de uafklarede markedsmuligheder og de udskudte markedsforhandlinger. Fiskeriet og landbruget er sikkert de erhverv, der rammes mest føleligt. Jeg er alvorlig bange for, at fiskerierhvervet kan komme ud i økonomiske vanskeligheder, hvis Danmarks tilslutning til det europæiske fællesmarked bliver udskudt i lang tid, og derfor bør man fra statens side lette vilkårene for dette erhverv, hvor det kan gøres på en god og rimelig måde, sådan som det er tilfældet, mener jeg, ved nærværende lovforslag.

Jeg venter, at de lånemuligheder, fiskernes kreditinstitut her stiller til rådighed, kan være en hjælp for de unge fiskere til at blive selvstændige og kan give mulighed for, at det alt overvejende bliver fiskerierhvervets egne folk, der får lån til bygning af kuttere og bliver ejere af dem. Jeg mener, at dette er noget vigtigt, idet det jo er dem, der skal fiske med kutterne; og det har været en stærk løftestang for erhvervet, at kutterejerne er fælles med de andre fiskere om bord om fiskeriet og om fangsten. Den udmærkede samarbejdsform, som partsfiskeriet er, skulle nødvendigvis ødelægges; både menneskeligt og økonomisk ville det være et tilbageskridt, om dette skete. Jeg tror bedst det kan fortsættes, når unge, dygtige fiskere, der har tjent godt i nogle år som partsfiskere, har mulighed for at få deres